

Julen 2018

Årgang 80
- et blad
til glede
og oppbyggelse

SÅKORNET

Evangeliesalen Berøa
Menighetsblad
Nordregt. 18 B, 0551 Oslo

*Ha en velsignet Julehøytid, og et
godt nytt år!*

Fellesskapet - DER MAN FINNER STYRKE FOR HVERDAGEN...

Foto: pixabay

INNHold:

Fred Vidar Tveter:
*Jesus gir livet
glans og glede*

Astrid Knudsen:
*Jesus, min hjelper
og venn*

Høsttakkefest
Høytid og glede

**Jon og Elisabeth
Brammer:**
*Indre liv er det
viktigste.*

**Dugnad i
menighetslokalet**

Lennart Larsson
*Sanger og for-
kynner*

Knut Labråten:
Et møte med Jesus

**Harald
Christiansen:**
*Gud gir oss ikke
opp*

En reise i Israel
*Med bibel og
utflukt*

Tur til fjells:
*Styrke for kropp og
sjel*

Menigheten
Evangeliesalen Berøa
Nordregt. 18 B
0551 Oslo

KONTORADRESSE:
Nordregt. 18 B 0551 Oslo
Postboks 179 Sentrum. 0102 Oslo

Tlf. 22 20 53 42
Faks 22 20 33 55

Kontortid:
Tirsdag og torsdag kl. 10.00-14.00
onsdag kl. 14.00-16.00

FORSTANDERE
Finn Røine
Jon Brammer

ELDSTE-RÅD
Per Aril Skaanes
Knut Tusvik
Ernst Knudsen

MENIGHETENS KONTI
Menighetskassen: 1602 55 03930
Misjonskassen: 1602 55 03949

MENIGHETSBLADET
Redaksjon:
Finn Røine
Jon Brammer
Ernst Knudsen

Black Friday

I skrivende stund er det Black Friday som blir markedsført igjennom media, reklame, på store uteskjermer og forretningslokaler.

Hele verden er på hugget for å utnytte alle disse fantastiske tilbudene. Noen advarer mot juks mens andre lovpriser denne dagens muligheter for å få et knakende godt tilbud.

Jeg kjenner til en annen Black Friday som var for over to tusen år siden. Denne dagen var en svært mørk dag.

«Men fra den sjette time falt det et mørke over hele landet, like til den niende time» (fra kl.12 til 15.) (Matt. 27,46).

På denne Black Friday betalte Gud for menneskeslektens synd og straff igjennom sin sønn Jesus Kristus. Guds tilbud var forsoning, nåde og frelse.

Gud hadde ved flere anledninger markedsført den kommende Black Friday igjennom sine hellige skrifter og profeter.

I ca. år 750 før Kristus profeterer Jesaja om dette fantastiske tilbudet. *«Nå vel, alle dere som tørster, kom til vannene! Og dere som ingen penger har, kom og et, ja kom, kjøp uten penger og uten betaling vin og melk! Hvor for veier dere ut penger for det som ikke er brød og deres fortjeneste for det som ikke kan mette?»* (Jes.55, 1-2).

Black Friday for over to tusen år siden kalles i dag for Langfredag, den dagen da Jesus døde på et kors.

Mange stilte seg undrene og vantro til dette utrolige tilbud fra Guds side. Noen lo, spyttet, slo, spottet og ristet på hodet. Etter tre timer i mørket ropte Jesus til slutt ut på korset: «Det er fullbrakt og oppgav ånden.

Forhenget i Templet revnet i to ovenfra og ned. Og jorden skalv, og klippene revnet» (Matt.27,51).

Gud demonstrerte sitt tilbud til oss mennesker ved at forhenget i tem-

neske kan oppleve å søke den levende Guds ansikt igjennom Jesus Kristus.

I år ble det brukt fire milliarder kroner av oss nordmenn i løpet av denne Black weekend. Kjøpelysten er på topp og mange er sikkert godt for nøyd med sine kjøp. Det finnes noe som ikke kan kjøpes for penger – nemlig Guds nåde, tilgivelse og frelse er gratis.

Det åndelige livet som handler om det evige finnes bare i Jesus Kristus.

Apostelen Peter skriver så vakkert: *«Løvet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far. Det er hans bunnløse nåde som har født oss på ny, slik at vi er Gud barn.*

Nå lever vi i håpet på et evig liv, fordi Kristus stod opp igjen fra de døde. Og Gud har gjemt denne kostelige gaven, som det det evige liv er, for sine barn. Den er gjemt i himmelen, Gud vil også sørge for at dere trygt kommer dit, så dere kan motta gaven alle dere som tror på ham»

(1.Pet.1, 3-5. Oversettelsen er fra Levende ord).

Håper mange benytter seg av Guds tilbud som er gratis, men vil berike din sjel med fred, håp, kjærlighet og evig liv i Jesus Kristus vår Herre.

Forstander Finn
Røine

«På denne Black Friday betalte Gud for mennesketens synd og straff gjennom sin sønn Jesus Kristus»

plet revnet.

Fra Guds side ble det slutt på krav om ritualer, religiøse handlinger, ofringer, lover og bud..

Han banet en ny og levende vei like inn i helligdommen. Hvert men-

Og det skjedde i de dager at det gikk ut et bud fra keiser Augustus at all verden skulle skrives inn i manntall. Dette var den første innskrivning, i den tid Kvirinius var landshøvding i Syria.

Og alle gikk for å la seg innskrive, hver til sin by. Også Josef dro opp fra Galilea, fra byen Nasaret, til Judea, til Davids by, som heter Betlehem, fordi han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, sin forlovede, som var med barn.

Men det skjedde mens de var der, da kom tiden da hun skulle føde. Og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, fordi det ikke var rom for dem i herberget.

Det var noen gjeterer der på stedet som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin.

Og se, en Herrens engel sto hos dem, og Herrens herlighet lyste om dem. Og de ble meget forferdet. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede - en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren - i Davids by. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe».

Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sa: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag».

Og det skjedde, da englene var fart opp fra dem til himmelen, da sa gjeterne til hverandre: «La oss nå gå rett til Betlehem og se dette som har skjedd, det som Herren har kunngjort oss».

De skyndte seg av sted, og de fant både Maria og Josef, og barnet som lå i krybben. Da de hadde sett det, fortalte de om det ordet som var talt til dem om dette barnet. Og alle som hørte det, undret seg over det som ble sagt dem av gjeterne. Men Maria tok vare på alle disse ordene og grunnet på dem i sitt hjerte.

Et liv i Guds
omsorg • **MED ET BLIKK PÅ LIVET**

Det er godt å kjenne Jesu nærvær hvor enn man går: – Han er der som min hjelper og venn

“Allerede fra barneårene fikk hun oppleve Guds omsorg, en kjærlighet som har båret henne gjennom et langt liv.

Det er godt å kjenne Jesu nærvær hvor enn man går:

– Han er der som min hjelper og venn.

Allerede fra barneårene fikk hun oppleve Guds omsorg, en kjærlighet som har båret henne gjennom et langt liv.

Vi treffer Astrid Knudsen i menighetslokalet en dag for en samtale om hennes liv. Hun er alltid kvikk i sine kommentarer og «lett på foten», og vi har store forventninger til at dette skal bli en spennende samtale. Vi blir ikke skuffet.

– Det er velsignet å leve i fellesskap med Gud, å kjenne Jesu nærvær hvor enn man går, enten det er på trikken eller når jeg bare er

ute og spaserer. Han er der som min hjelper og venn, slår hun fast.

Astrid er født i Rolvsøy i Østfold, hadde kristne foreldre, og vokst opp i et menighetsmiljø. Allerede fra barneårene fikk hun oppleve Guds omsorg, en kjærlighet som har båret henne gjennom et langt liv.

– Jeg var svak og mye syk de første årene, antyder hun.

– På den tiden hadde legene ikke kunnskapen man har i dag, og etter en tids undersøkelser fant de ut at jeg hadde en alvorlig betennelse bak det ene øret.

For dagens mennesker kan det høres enkelt ut, men på den tid ble det en kamp på liv og død.

Operasjon

Situasjonen så vanskelig ut, og det ble bekreftet at det var behov for en øreoperasjon som på den tiden

var meget omfattende.

– Legene fant ikke noe ut av det, og jeg ble lagt inn på Sarpsborg Sykehus, sier hun.

Før de begynte å operere henne fikk hennes far beskjed om at han måtte regne med å kunne miste datteren sin.

Før operasjonen startet, ble det igangsatt en bønneaksjon for Astrid, både i menighet og rundt om i hjemmene. Himmels Gud og Skaper ble påkalt, og det ble bedt om at operasjonen skulle lykkes. Den lykkes på alle måter, og Astrid kunne få reise hjem igjen etter bare noen dager på sykehuset.

Et Guds inngrep

Omtrent ti år etter operasjonen oppsøkte hun legen som hadde operert henne. Han husket godt inngrepet,

Høyre: – Gud har gitt meg hjelp, kraft og styrke mange ganger, forklarer Astrid Knudsen.

og var overrasket over at det var henne han hadde operert. Han undersøkte ørene hennes, og var glad for at det hadde gått så bra.

– Du Astrid Grandal, sa han. – Operasjonen vi gjennomførte på deg var et alvorlig inngrep.

Gjennom hele min legpraksis har jeg operert ni pasienter med den sykdommen du hadde, og bare to har overlevd. Du er en av dem.

– Vi hadde ikke kunnskapen, og heller ikke medisinerne som vi trengte.

Fortsett. s. 11

Ofte dømmer man hverandre etter det ytre:

– Vårt indre liv er det viktigste

**“ VI LEVER I
ET LAND
HVOR VI
HAR LETT FOR Å
DØMME ANDRE
MENNESKER.
DET ER DE
BEGGE ENIGE
OM.**

D Deres takknemlighet til Gud har steget til de store høyder etter at det ene barnebarnet deres, Maria, ble erklært frisk fra en alvorlig sykdom. Etter å ha hatt kreftsykdommen, leukemi, og gått på cellegift i 2 ½ år, har nå Maria blitt erklært kreftfri. Dette skjedde til tross for en dårlig prognose, og leger hadde liten tro på at hun skulle bli frisk. Ekteparet Elisabeth og Jon Brammer er takknemlig til helsevesenet, og til Gud

for at dette har skjedd. – Det er veldig mange som har bedt for henne, og vi tror på forbønn, sier Elisabeth som med stor begeistring har sett den positive utviklingen.

Forbønn

Jon, som er forstander og misjonskasserer i menigheten, har en tett

Høyre: – Menigheten har støttet og bedt for oss gjennom en vanskelig sykdomsperiode, sier ekteparet Elisabeth og Jon Brammer.

kontakt med de forskjellige misjonsfelt som menigheten er engasjert i.

Fortsett. s. 1

Over: – *Det er vårt indre liv som er det viktigste, å bli bevart i troen på Jesus, sier Elisabeth og Jon Brammer.*

Gjennom den vanskelige sykdomstiden har han fortalt om sykdommen til barnebarnet, og bedt om forbønn på hennes vegne. Det har gitt resultater. – Det har blitt sendt mange bønner opp til himmelens Gud fra mange land rundt

Bakgrunn

Vi treffer ekteparet for en samtale. Tåken som ofte kommer på høstdagene har lettet, og vi kan se noen glimt av en blå himmel mellom skylaget når vi går ute og skal ta bilder. Samtalen tar vi i menighet-slokalets underetasje. – Jeg er veldig takknemlig for menigheten, både det å være et medlem, men

kjøkkentjeneste og flere andre oppgaver.

– *Har det vært trygt å vokse opp i et menighets-miljø?*

– Ja, det har vært godt å vokse opp i et trygt og harmonisk hjem. Det er jeg veldig takknemlig for, bemerkar hun. Elisabeth har blitt preget av å være under en forkynnelse om Guds nærhet og bevarende makt helt fra barnsben av. Det har gitt henne ekstra trygghet i livet. – Jeg husker godt da jeg som ung gikk ute etter mørkets frembrudd og sang: «Ingen er så trygg for fare». Det fjernet frykt, og ga meg fred.

Kristentroen i «rygggraden» Jons far døde da han var 13 år gammel, en hendelse

På sjøen

I en opprørske periode i ungdomsårene søkte Jon opptak på skoleskipet Christian Radich, og han ble godtatt som kadett. Dette var noe for en ungdom i en vanskelig alder, og det skulle bli en fascinerende opplevelse å seile i tre månedene ute på havet.

Han husker godt da de var i orkan i Biscayabukta, sjøen slo over dem, og det var festet et tau over dekk som ble brukt som livslinje. Dette måtte de klamre seg til hvis de beveget seg oppe på dekk. Her fikk han opplevelser som han aldri har glemt.

– Det var utrolig å se naturkreftene, og den ranke skuta som slo igjen- nom de store bølgene. Det var et fargespill uten like

«De har gjennom mange år hatt Jesus som Herre og oppdragsgiver, og gjennom menighetsarbeidet får de se at evangeliet gir resultater»

om i verden, ikke minst fra vår egen menighet. Her har vi fått mye forbønn og støtte, og vi er veldig takknemlige, sier han. – Dette har preget hele familien, bekrefter de begge.

Utvikling

Elisabeth og Jon er beste- foreldre til fire, tre jenter og en gutt. De legger ikke skjul på at uroende tanker omkring morgendagen kommer til dem av og til. – Det er jo ikke noen god utvikling i samfunnet i dag, og jeg synes synd på de unge som skal vokse opp. Vi får bare be for ungdom- men, sier Elisabeth.

også det å ha en tjeneste her. Vi har en varm og god forsamling, antyder Jon. Han har sin opprinnelige bakgrunn fra Indremisjonen på Oppegård, hvor han var med i sine barne- og ung- domsår, både i søndagsskole og andre aktiviteter. Hans far var bankmann som i tillegg hadde utdannelse fra Musikkonservatoriet. Han ble brukt som musiker både i kirke og bedehus.

Trygghet

Elisabeth er vokst opp i menigheten Berøa, og kan se tilbake på en «lang fart- stid» innenfor pinsebeveg- elsen. Hun har alltid vært et aktivt medlem- med i

som ikke var lett for ham å bære.

Han opplevde det som at verden raste sammen under føttene hans. Han var fylt med indre kon- flikter. Vennene hans hadde ikke noe forhold til kirken eller det den sto for, og han følte som om han «falt ned mellom to stoler».

– Jeg opplevde det nærmest som at jeg var i ingenmannsland, for verd- slig for kirken, og for troende for de verdslige. De kristne verdiene som jeg hadde fått med meg gjennom oppveksten «lå imidlertid i ryggmargen» min, forklarer han.

da himmelen var mørk. Det var en kjempeopplevelse å være ute i hardt vær i en seilskute, sier Jon idet han minnes tilbake på ungdom- sårene.

– Det største og viktigste er imidlertid at jeg ble bevart i troen på Jesus under denne perioden av livet mitt, understreker Jon.

Frittalende

Da han kom tilbake til Norge begynte han på Viken Kristne Folkehøyskole i Gjøvik. Det var her han og Elisabeth traff hverandre. Jon var imidlertid frittal- ende, noe ikke alle kunne akseptere.

Fortsett. s.32

Du kan takke skjebnen for at du lever i dag, hevdet han.

Hun har tydeligvis noen fine følelser omkring legen. – Jeg synes det var fint at han ikke tok noe ære selv, men han mente at det var skjebnen som hadde gjort det.

Vi tenker jo straks på at dette var et Guds inngrep.

Et varmt hjem

Astrid vokste opp med fem søsken der hun var den eldste.

– Vi hadde et godt barn-
domshjem. Det var et enkelt, men et godt og varmt hjem hvor vi lærte å rope til Herren fra barneårene av, forklarer hun.

Troen på Jesus har fulgt henne gjennom et innhold-

pasientene. Jeg tror nok det var Gud som ledet oss sammen, jeg hadde en spesiell opplevelse med Gud i forhold til det, bemerker Astrid.

De giftet seg, men det ble et kort ekteskap. Han ble syk, og døde etter fem års tid.

– Det var trist, for vi hadde det så godt sammen, minnes hun.

Å bli enke etter fem og et halvt år, det var tøft.

Et samfunn

I 1985 ble hun kjent med en enkemann. De giftet seg, og siden han hadde leilighet i Oslo, flyttet de inn sammen.

Astrid husker mange av fine opplevelsene de hadde, og de fikk 13 gode år sammen før han døde.

skygge ved min høyre hånd, legger hun til.

Vekslende tider

Menighetslivet har alltid vært av stor betydning for henne. Det er et samfunn hvor hun har funnet kraft og styrke for sitt kristenliv.

– Jeg har vært i flere menigheter opp gjennom årene, og jeg synes ikke at jeg har tatt noen skade av det, forteller hun mens latteren ligger på lur.

Nå har hun vært her i menigheten i ni år: Hun stortrives, men er registrert som medlem i De Frie Evangeliske Forsamlinger.

Et rikt liv

– *Hvordan er det å leve med Gud i hverdagen?*

– Jeg har hatt mine nedturer

har mange ganger opplevd Guds storhet, og det har også gitt meg kraft til hverdagen.

Rustne rør

– *Har Gud gitt deg hjelp i nødens stunder?*

– Ja, det har Han. I Guds Ord ser vi at det er knyttet mange Guds løfter til det å bli enke.

Han hjelper enkene når de trenger hans hjelp, og i den sammenheng har jeg opplevd mye, forteller hun. Hun har opplevd svar på bønn mer enn én gang.

– Jeg husker første gang da jeg ble enke hadde jeg ikke mye penger. Så en dag fikk jeg vanskeligheter med utslagsvasken som hadde tettet seg. Jeg måtte tilkalle vaktmesteren. Han mente at

«SYNES DU IKKE AT DET ER LITT RART AT IKKE FLERE SØKER GUD? FOLK VET JO IKKE HVA DE GÅR GLIPP AV, MAN ER HELT UVITENDE OM HVA FRELSEN INNEBÆRER»

srikt, langt og godt liv.

Da hun var i ungdomsårene begynte hun å arbeide på stedets gamle hjem. Der ble hun kjent med en mann.

– Det var en herlig frelst mann, sønn av en av

Astrid Knudsens liv har vært preget av hennes kristne bakgrunn, og hennes valg å leve i samfunn med Jesus.

– Jeg har mange ganger opplevd Gud i hverdagen. Han har vært der som min

som alle mennesker, men samtidig har det vært et godt og innholdsrikt liv. Når vi inkluderer Jesus i hverdagen får det en annen dimensjon over seg, og vi får et rikt liv med Ham. Samtidig er viktig å søke Guds ledelse i hvilke valg man tar, forklarer hun.

Astrid poengterer imidlertid at hennes styrke gjennom livet kommer fra «høyere hold».

– Jesus har vært min styrke, visdom og min lege. Jeg

rørene var rustne, og jeg måtte sende bud på rørlegger, minnes hun.

Porten åpner seg

Rørlegger var dyr den gang som det er nå, så hun valgte å gå en annen vei: «Da gikk jeg ned på kne og ba for vasken at den måtte ordne seg uten å tilkalle rørlegger. Et ord fra Bibelen hadde kommet for meg; «åpne seg av seg selv».

Hun refererer til Apgj. 12:10 der vi leser om da Peter ble fengslet, og om natten ble vekket av en

Venstre: – Jeg har hatt mine nedturer som alle mennesker, men samtidig har det vært et godt og innholdsrikt liv, sier Astrid.

Fortsett. s. 32

Når Bibelen ÅPNER SEG

Adgang til den nåde i hvilken vi står!

Gunnar Østrem

Rom.5: 1-2

Vi har sikkert alle støtt på et skilt hvor det står:

”Adgang forbudt”. Eller uvedkommende forbys adgang. Det kan være privat område, eller det kan være militært område. Av sikkerhetsmessige hensyn så er det ikke tillat å komme inn.

Når jeg leser dette ordet her i Rom.5:1-2. ”Så er også dette et område som ikke hvem som helst kan komme inn”. Teksten forteller oss hvem som har adgang. DE SOM ER RETTFERDIGGJORT AV ”TROEN”.

Det finnes ikke en bok eller brev som gir oss en så klar innføring i rettferdiggjørelsen som Romerbrevet. Hele brevet er bygget opp over et sitat fra profeten Habakkuk: ”DEN RETTFERDIGE VED TRO SKAL HAN LEVE.”

Det finnes ikke et eneste menneske som i seg selv er rettferdig eller kan gjøre seg selv rettferdig.

Rom.3:10 ”Det er ikke en rettferdig, ikke en eneste.”

Loven er et uttrykk for Guds rettferdighet, men det er ingen av oss som er i stand til å holde loven. Men nå er Guds rettferdighet åpenbart uten loven, Rom.3:21-22 det er Guds rettferdighet ved TRO på Jesus Kristus.

Gjennom frelsen av TRO alene, har han gitt oss de største og mest dyrebare løfter. 2 Pet.1:4. Disse løftene har han gitt oss gjennom troen. Alle Guds løfter har i Ham fått sitt ja og sitt amen, men de må

«Troen har flere sider. Vi frelses ved tro og vi tar i mot ved tro, og vi lever ved tro. Gjennom frelsen av tro alene, har Jesus gitt oss de største og mest dyrebare løfter»

Rettferdiggjørelsens grunnlag er korset. ”Nåde strømmer fra korset ned dyp som havet med stille fred” Vi har fått adgang til den nåde som vi står i. Så rettferdiggjørelsens betingelse er TRO.

Troen har flere sider. Vi frelses ved TRO og vi tar i mot ved TRO og vi lever ved TRO. Så nå har vi fått adgang til Gud ved TRO, troen på at Jesus døde for våre synder og overtredelser.

HAN tok straffen på seg, for at jeg skulle gå fri. Det var en som døde i mitt sted.

mottas ved TRO. Det er ikke mange steder du kan lese om de ”største og dyrebare”.

Det er ikke alt som er stort som er dyrebart. Store fjell behøver ikke å være kostbare. Mange ting kan være kostbare som ikke er store, Tenker da på en «Diamant».

Men gjennom troen har vi fått det største og dyreste. Det er ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus. Synden er vasket bort ved Jesu blod. Vi har fått del i Guds rettferdighet. For å motta alt dette må vi gripe det ved TRO.

” Heb.11:6, Men uten tro er det umulig å være til behag for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner den som søker ham.”

Det står ikke uten TRO er det ”vanskelig” å være til behag for Gud. Det står UMULIG. Vi må ikke tro at vi kan behage Gud med våre egne gjerninger og gode forsett. Foruten TRO er det UMULIG. Uten tro er det ingen mulighet til å komme i samfunn med den levende Gud.

Abraham som er kalt for troens far hadde nådd en alder av nesten hundre år og hans hustru Sara som var nitti år som ikke kunne få barn, hennes morsliv var utdødd.

Han hadde fått et løfte fra Gud at han skulle bli mange folks far. Han så på sitt eget legeme og på Saras utdødde morsliv, men på Guds løfte tvilte han ikke.

Mot håp trodde han med håp. Rom.4:18-20. Alle Guds løfter står fast. La oss strekke ut vår tros hånd og gripe tak i løftene, de er dine.

Jesus, Guds offerlam og gave til menneskeheten

**Vi fikk denne artikkelen
tilsendt fra Magne bare
noen uker før han døde.**

Magne
Fagerheim

Hva ligger det egentlig i disse ordene? Vi må ikke glemme hva ordene egentlig betyr. Det var Gud som gav sin Sønn – Jesus Kristus, som en offergave til oss mennesker. Jesus ofret seg selv, og det var Gud som hadde utvalgt Jesus som et rettferdig offerlam og sendte han til jorden.

For at dette kunne bli mulig gjort så måtte altså Guds egen sønn bli menneske. Han måtte bli født inn i denne verden som et menneske lik oss. En mann av kjøtt og blod.

Forskjellen på Jesus og oss andre, var den at Han var uten synd. Han var ren og hellig. Han var Gud og ble menneske. Derfor kunne Gud akseptere at Han ble ofret for oss alle. Jesus gav sitt liv, sitt blod, en gang for alle.

Gud aksepterte det offeret som et engangsoffer fordi det var hellig og rent.

Hva betyr så det for oss mennesker?

Jo, Jesus kjøpte oss fri med sitt offer – sitt blod - fra evig fortapelse, fra all synd og skam. Han kjøpte oss fri fra sykdom og alle plager, fra død og fordervelse.

Så er det viktig at dette var en gave fra Gud til alle oss mennesker som har levd på jorden, som lever på jorden i dag, og som kommer til å leve på jorden.

Jesus ofret seg for alle mennesker som er født på denne jorden. Han strøk ut all synd. Dette offeret som Han gjorde er så stort og så ufattelig at vi ikke kan forstå det fullt ut.

Da kan vi se hvor stor Gud er. Hvor barmhjertig Gud

imot. Vi må si ja til Guds gave. Vi må ta imot gaven. Det vil si at vi må si ja til Jesus.

I bibelen står det at hver den som påkaller Herrens navn skal bli frelst. Derfor kjære venner er budskapet klart og tydelig fra alle som forkynner Guds sanne ord: *Si ja til Jesus, og be Han å bli Herre og frelser i ditt liv.*

Har du tatt imot Jesus, da

*Har du tatt imot Jesus,
da er du reddet fra evig fortapelse,
og du har fått del i alle
de løftene som bibelen lover oss.*

er og hvor stor kjærlighet han har til oss mennesker. Gud elsker oss så enormt høyt at han ville gi oss en mulighet til å motta en frelsesgave som overgår alle ting. Han kastet all synd og elendighet i forglemmelsens hav. De bare ble fjernet fra oss alle – ja fra jordens overflate.

Gjelder dette for alle da?

Nei, det gjør ikke det sånn uten videre.

Det vi må ta i betraktning er at den gaven Gud gav oss i sin sønn Jesus Kristus og hans offer på Golgata er en gave! Gud gav oss en enorm gave. Glem ikke det, men for at vi skal ta del i den gaven så må vi ta

er du reddet fra evig fortapelse, og du har fått del i alle de løftene som bibelen lover oss. Tenk bare på evig liv i bare herlighet og glede sammen med Jesus og alle de hellige. Dette er så ufattelig at vi ikke kan forstå det.

Tenk også på at om du ikke sier ja til Jesus, og ikke påkaller hans navn. Da ligger evig fortapelse foran deg, og evig pine i et helvete som er så ille at vi ikke kan sette ord på det.

Det evige ord ble kjødt.

I Johannes Evangelium 1. kap. leser vi følgende:

«I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og

Ordet var Gud.

Han var i begynnelsen hos Gud.

Alt er blitt til ved Ham, og uten Ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til».

Vi ser her en klar bekrefteelse på at Jesus er Gud.

Han var hos Gud og Han kom til vår jord og Han ble kjødt. Han ble altså et menneske lik oss andre.

Forskjellen er bare at Han i tillegg til å være Guds Sønn, var uten synd.

Derfor kunne Gud akseptere at Han gav seg selv og ble ofret for at du og jeg skulle ha en mulighet til å bli kjøpt fri fra synd og evig fortapelse.

*Jesus er livets brød, og
Hans blod er offergaven
for oss alle.*

Han er Ordet, Han vil at vi skal lese hele Ordet, og forstå at når vi tar til oss Guds Ord så er det mat til vår sjel. Han sier også at vi skal drikke Hans blod.

Glem ikke at dette er i åndelig betydning.

Ordet er Guds ord. Hele bibelen!

Blodet er det Jesus ofret for oss mennesker, og med det tok Han bort all synd for den som vil tro på Hans hellige navn.

Derfor er det så viktig at vi tar nattverd så ofte vi kan.

Gjennom nattverden så skal vi minnes Jesu død. Vi skal minnes Han som gav sitt liv for oss. Vi skal altså ta til oss av Ordet – Jesu

Fortsett. s. 19

Høsttakkefest med glede, men også påminnelser:

– Ikke glem Herren din Gud

**EN AFRIKANSK
PASTOR SA
ENGANG: – DERE
HAR DET SÅ GODT
HER I LANDET AT
MAN IKKE HAR
BEHOV FOR GUD.
HER ER SOSIAL
TRYGD OG HJELP
BÅDE TIL LEGE OG
SYKEHUS.**

– Det kan være en fare ved at vi får det for godt i livet, sa forstander Jon Brammer idet han refererte til Guds Ord som minnet Israels folk om at man lett kan ta livets goder som en selvfølge, glemme Gud og ta seg avguder. Jon Brammer talte på møtet som var markert som menigheten høsttakkefest. Dette var også Brammers innhold i hans budskap- takk til Ham som har velsignet.

Menigheten har mye å takke Gud for, det kom frem både under Brammers tale, og under møtets gang forøvrig. Menigheten består av mennesker med veldig forskjellig bakgrunn, natur og alder, og har blitt frelst og bevart av Guds store nåde og godhet.

Matfat

Under sin tale tok forstanderen utgangspunkt fra skapelseshistorien, og

Over: Menigheten er velsignet med sangkrefter som alltid stiller opp.
Venstre: Forstander Jon Brammer talte Guds Ord.

leste fra i Første Mosebok. Han refererte til hvordan Gud hadde skapt himmel og jord, og alt på jorden. Deretter skapte Han mennesket, og alt ble lagt til rette for at de skulle ha det godt på jorden.

– Når jeg leser dette tenker jeg at Gud ønsker oss alt godt, han har gitt et matfat som vi skal ta til oss og utnytte, forklarte Brammer. Han hevdet imidlertid at der kan være farer.

Han uttrykte sin bekymring. Man kan få det så godt at man simpelthen glemmer Gud som står bak skaperverket, og de velsignelser som er blitt gitt. Historien på mange steder forteller om at mennesker søker Gud under trengselstider da livet kan være vanskelig.

Fattigdom

– Vi som lever her i Skandinavia har det veldig godt, og når jeg reiser ut i fattig land blir jeg ydmyk

og blir minnet på hvor velsignet bra vi egentlig har det her hjemme, sa han.

«Når du eter og blir mett, ta deg i vare så du ikke glemmer Herren din Gud». Jon Brammer refererte til Skriften.

Når vi leser historien om Israels folk ser vi imidlertid at de gang på gang, gjennom profetene, ble irettesatt av Gud. De søkte Ham når de var i trengsler og vanskeligheter, ellers glemte de Herren sin Gud og tok seg avguder.

Veileder

Han refererte til Johannes Evangelium 14:16 om Jesu løfte om at Han ikke skulle etterlate oss Farløse, men han skulle be Faderen som skulle gi en annen talsmann.

– Vi får ikke bare mat, men også en åndelig veileder, Jesus i hjertet og kraft ved Den Hellige Ånd, sa Brammer.

Mat og drikke

– Vi er utrolig heldige og privilegerte som har kommet til tro. Jesus sørger for at vi har mat og drikke, og

Over: Det var Aud Årnes som ledet møtet.

Over: Astrid Knudsen åpnet møtet med Guds Ord.

Over: I anledning høsttakkefesten var lillesalen prydet til fest, og måltid ble satt frem.

Under: Synnøve Rahm deltok med sang under møtet.

åndelig føde, hva skal vi være misfornøyde med? Vi skal være takknemlige, konkluderte han.

Under avslutningen av sin tale leste han salme 23, og minnet om Guds mange løfter til mennesket. Etterpå var det servering av lapskaus, kaffe og kaker i lillesalen.

Guds omsorg forkynnes gjennom ord og toner:

Jesus gir livet glans og glede

**«VI KAN TRYGT GÅ TIL JESUS,
OG STOLE PÅ HAM UNDER ALLE DU
SITUASJOEN DU KAN KOMME I.
MAN FÅR OGSÅ EN VENN Å GÅ
TIL I ENSOMME OG
BELASTENDE STUNDER»**

Det var Fred Vidar Tveter som forkynte dette på møtet en torsdag i oktober. Tveter som har besøkt menigheten mange ganger før er en dyktig forkynner som både synger og spiller gitar og piano. Foruten Guds Ord er møtene hans er preget av mye sang og musikk.

– Jeg synger i både dur og moll, sa han innledningsvis i humoristiske toner. Det er likevel evangeliet som ligger han dypest på hjertet. Det han har selv opplevd. Gjennom evangeliets frigjørende kraft ønsker han å formidle Guds kraft og frihet.

Gud kan sette et menneske fri fra sin synd og annet man kan slite med.

Han frembringer en glad kristendom hvor Jesus blir presentert som Frelser, frigjører og en god venn. – Jesus gir livet glans og glede. Ved troen på ham har vi evig liv, understreket Tveter idet han begynte å tale om Guds omsorg og godhet.

– Han gir fremtid og håp for et menneske, og jeg

Fred Vidar tveter tok menigheten med seg i både sang og forkynnelse.

Over: Bjørge Snefrid Fjell tok hånd om pianoet.

mener at den positive forkynnelse om Guds omsorg bør løftes høyere enn hva den ofte gjør i dag, mente han.

En venn

Tveter fremhever Jesus som en man kan gå til, og stole på når dagene blir vanskelige og mørke. Man kan ha en venn å gå til i både ensomme og belastende stunder, og morgendagen kan trygt legges i Guds hånd.

– Min framtid er i Herrens hender, selv om ikke alt går på skinner. Vi vil ofte oppleve problemer og vanskeligheter underveis på denne reisen vår, men vi har lært oss å tro på Gud. Han vil ikke forlate oss alene, men være med når prøvelsene er der. Han har omsorg for oss, og derfor kan vi bare ha en barnslig tro på Ham. Han har omsorg for oss alle, sa Fred Vidar Tveter, som appellerte til forsamlingen å gå til Jesus når dagene blir vanskelige. – Kanskje du i dag har en

Over: Det var Gunnveig Færøy Knudsen som ledet møtet.

tung stund, men glem ikke at Gud har omsorg for deg.

Sangens plass

– Jesus kommer snart igjen for å hente sin brud. Vi kjenner ikke dagen eller tiden, men vi vet at han kommer. Da er det viktig at vi er klare til å ta Han imot. Gud vil at vi skal hvile i Ham, og alt er bare av nåde.

Han refererte til Annen Mosebok 15 der Moses og Israels barn sang lovsang for Herren. Han mente at sangen bør ha en stor plass i Guds forsamling.

– Den åndelige sangen har en dypere og rikere innhold enn de fleste typer sang.

Han forteller blant annet hvordan hans mor ble frelst etter å ha hørt en kristen sang på plate.

– Vi leser i Guds Ord hvordan David hadde fått en ny sang i sitt hjerte, og Moses sang en sang om frelse. Under prøvelser kan lovsanger bryte frem, og vi kan få et nytt blikk på Han som har skapt sangen i oss, Han som er troens opphavsmann og fullender, sa Fred Vidar Tveter.

Personlig forhold

– Vi trenger å få en personlig opplevelse med Gud

Over: Jonny Hermansen stilte opp med sitt trekkspill.

som vår Gud. Jeg husker som ungdom da jeg var veldig opptatt med at alle skulle få et personlig møte og forhold med Gud, og det er veldig viktig. Det er godt med kunnskap og kjennskap, men det viktigste er å få personlig fellesskap og forhold til Gud. Våre vitnesbyrd, det som vi har opplevd med Jesus, det er viktig, og har stor betydning, mente Tveter.

Lammets blod

– Når vi kommer hjem til himmelen skal vi synge sangen om Han som har løst oss med sitt blod. Der skal det ikke være nød, og heller ikke fokusert på jordelivets elendighet.

– Sangen skal lyde og tone om lammets blod. Moses og Israels barn sang sangen til Guds ære. Han hadde hjulpet Moses til å vinne over sine fiender, og den erfaring har du og jeg også, forkynte han.

– I Himmelen skal vi synge Moses og Lammets sang, og jeg tror at bruden den dag skal stå frem med løftede hender og prise Herren, sa Fred Vidar Tveter under sin avslutning.

Dugnadsarbeid med tanke på menighetens virke:

Innsats med tanke på liv og trivsel

Den årlige høstdugnaden ble gjennomført med entusiasme, motivasjon og pågangsmot.

Mange av menighetens medlemmer stilte denne høsten opp for at forsamlingslokalet skal være rent og oppgradert for møter og aktiviteter.

Nå ble stoler og bord vasket, hyller og dører reparert og teknisk anlegg gjennomgått. Toaletter fikk også en gjennomgang.

Stor innsats

På kjøkkenet ble det vas-

ket grundig, både inni og utenpå skap og reoler. Innsatsen forteller om at menighetens medlemmer setter stor pris på møtene

som holdes, og likedan aktiviteter som skjer. Det åndelige hjemmet skal tas vare på, og man arbeider hardt for at alt skal

være tilfredsstillende for de besøkende som skal sitte igjen med en god opplevelse under møtenes gang.

Jesus, Guds offerlam

legeme – og vi skal drikke av vinen til minne om Hans blod som ble utgytt for oss.

Det er derfor så viktig at vi kommer sammen og lovpriser Jesus i bønn og lovsang, Da tar vi til oss Guds Ord som er mat til vår sjel. Jo mere vi leser og fordyper oss i Ordet, jo bedre er det.

Når det er bibeltime. Kom da til møtene og lytt og lær. Vi må bestrebe oss på å ta til oss Guds Ord og gjøre etter det.

Det er da vi får den indre roen i vår sjel som Jesus har lovet oss. Den fred jeg gir dere kan verden aldri kan gi dere

Vi står snart i julehøytiden. Da er det ekstra viktig at vi tar til oss Guds Ord.

At vi lærer og skjønner hvorfor vi feirer julen.

Det er for at vi skal minnes at Guds store gave til menneskeheten kom til vår jord.

Et lite guttebarn ble født i Betlehem. Hans Far var Gud selv og Hans mor var en jødisk jomfru.

Det var Den Hellige Ånd som kom over Maria.

Resultatet ble vår Frelsen, vår Gud og Han som skal bli vår konge når han kommer tilbake til denne jorden.

Magne Fagerheim

Pottemakeren arbeider på skiven:

Gud gir oss ikke opp

«Jesus har sonet all vår synd, og det er håp for et menneske»

Det var Harald Christiansen som forkynnte da han var på besøk i menigheten i høst. Han er forstander i menigheten Betel Stovner, og har ved flere anledninger besøkt oss som forkynner av Guds Ord. Gjennom sin sang og tale har han mange verdifulle og trøstende ord å gi. Han tok utgangspunkt fra Profeten Jeremias, kapittel 18, der vi leser at profeten får beskjed fra Herren å stå opp, og gå ned til pottemakerens hus. «Der skal jeg tale med deg».

Konsekvenser

Christiansen belyste historien fra Gamle Testamentet som forteller om Israels folk som hadde tatt seg andre guder, gått sine egne veier og forlatt Israels Gud. Dette ga konsekvenser for folket, og det oppsto mye nød og elendighet.

– Historien om pottemakerens arbeid blir ofte brukt blant oss når vi føler at noe er gått i stykker i livet vårt, ett eller annet som har skjedd som vi ikke har kontroll over, mente han.

Han antydte at ting kan finne sted i livet som man ikke har oversikt på.

– Mye kan skje i et menneskets liv, noe man ikke har kunnet forutse eller regnet med av mange forskjellige årsaker. Det kan være noe som rakner i livet, men Gud kan gripe inn, sa Christiansen.

Pottemakerens hånd

Han fokuserte sitt budskap om at Gud ikke gir opp med et menneske. Vi lever i nådens tidshusholdning, og Gud ser i nåde til alle mennesker.

– Vi er som leiren i pottemakerens hånd. Dersom et kar som er påbegynt går i stykker, tar Han det opp igjen og former det på nytt. – Gud er mektig til å danne det til et annet kar. Han ønsker å begynne på nytt igjen med det Han startet opp med, sa han.

Israels Hus

– Når vi leser gjennom Profeten Jeremias ser vi at

Under: De av menighetens sangkrefter som var til stede deltok i møtet.

det var mye elendighet og nød i landet. Israels hus hadde falt fra, og ut fra den stand Gud ville han dem i. De var blitt et frafallent folk, og dyrket både Astarte og Baals gud. Det ble et stort frafall blant dem. De hadde nok sine høytider, men det er noe annet enn å vandre med Gud, mente Harald Christiansen.

Legedom

Han beskriver hvordan Gud griper inn for et menneske som det har gått galt med, eller trenger å bli frelst. – Midt i frafallet kom Han

og ga et tilbud til Israels folk.

– Kan ikke jeg få gjøre dere om til et nytt kar? Han ønsker å fullføre sitt verk med oss.

– Når Jesus har sonet all synd, og tatt straffen på seg, da er det fremtid og håp for alle mennesker, og Han vil at alle skal bli frelst. Ved sin død på korset sonet Han all vår synd, og betalte for all misgjerning. Gjennom Hans sår er det blitt legedom for mennesket. Vi leser at Jesus på korset drepte fiendeforholdet, og gjorde de to til ett.

Utvalgt

Christiansen beskriver hvordan mennesket har fått anledning til å leve i samfunn med Gud, ikke gjennom eget strev og lovgjerninger, men bare av Guds nåde.

– Herren hjelper sine utvalgte til deres rett. Vi er ingen hvem som helst, men vi er kommet inn i Guds familie og blitt valgt ut etter Guds Faders forutviten, sa han.

– Hvis noe går i stykker for oss, så skal vi ikke miste

Høyre: Arve Henriksen innledet med Guds Ord.

Over: Harald Christiansen sang og talte Guds Ord til stor glede og oppmuntring.

motet. Gud angrer ikke sine nådegaver og sitt kall, og trekker ikke tilbake sine løfter. Herren gir ikke opp med oss, for Han vil føllføre sin plan med våre liv. sa Harald Christiansen.

Tambua-arbeidet gjør fremgang i Kenya:

Veiledning og hjelp til selvhjelp

En julehilsen fra Rodah og Grace

Vi takker Gud for hans nåde og barmhjertighet som har holdt oss i gang. Arbeidet går fortsatt bra, og vi er takknemlige til dere for forbønn, moralsk og økonomisk støtte som har gjort arbeidet mulig.

De som er med i prosjektet forteller at de har forbedret livsmulighetene sine ved å kunne tjene penger selv. Man kan merke forskjellen mellom Tambua-medlemmene og andre i nærmiljøet, dette har økt etterspørselen etter programmet. En kvinne fortalte oss; «Før

jeg ble med i Tambua-gruppen, pleide jeg å bruke mye tid på å se etter ved som ikke er så lett ilgjengelig i dag. Gjennom det jeg tjente og sparte kunne jeg kjøpe en gass komfyr som har gjort livet mitt lettere. Nå kan jeg bruke mer tid på arbeidet uten å bekymre deg for hvordan jeg skal lage mat om kvelden».

Opplæring

Et annet medlem sa: «Jeg har vært avhengig av barnebarnene mine for støtte, men siden jeg ble med i Tambua-gruppen, der jeg fikk opplæring på hvordan jeg kan bruke gavene mine, skjønte jeg at jeg har talent for å holde fjærfe,

men jeg har aldri sett på det som en måte jeg kan tjene penger på. Opplæringen motiverte meg til å starte med fjærkre i mitt hjem. Dette har blitt en inntektskilde, og jeg er ikke lenger avhengig av barnebarna mine. Jeg har råd til god ernæring for meg selv».

Koordinatoren for denne gruppen Mr. Grishon Kaleli setter stor pris på programmet. Tidligere hadde ingen kunnskap om hvordan man mobiliserer lokale ressurser og medlemmene av samfunnet var inaktive, de bare ventet på statlig støtte når

Høyre: Rodah og Grace er en velsignet tjeneste for kvinnene i Kenya.

regner ikke kom.

Sparegrupper

På grunn av mangel på økonomistyring og ledere-genskaper forsøkte de å mobilisere medlemmer i sparegrupper hvor de endte med å miste alt de hadde spart i tre år, i hendene på uuddannet kasserer.

Derfor setter de ekstra pris på trening de får gjennom Tambua. De ikke har mistet

Til venstre: En ung Masaii-kvinne som har blitt hjulpet, og kan gå en lysere fremtid i møte.

penger siden de ble med i Tambua-gruppene i 2015.

Mr. Grishon sa videre at Tambua-medlemmene er i stand til å utdanne sine barn, og noen til og med store barn, og har råd til god næring for barna sine. Dette er viktig da de vil sikre bedre fremtid for barna.

Interesse

Siste gang Tambua besøkte gruppene i august, viste medlemmene interesse for smart oppdrett. De har allerede vannreservoarer og høster mye regnvann. De ønsker å lage små grønnsak- og frukthager på gårdene sine. Dette med ny

teknologi vil bruke lite vann og kan opprettholde gårdene.

Tambua ble enige om å starte sourcingprosessen for landbruksekspertise for råd når midler er tilgjengelige. Medlemmene ble enige med Afrika Brotherhood Church om å bruke deres sammensetning for å plante plantene og odle. Når plantene er klare, kan de distribueres til medlemmene og selges til deler av samfunnet. Hvis denne innovasjonen lykkes, vil de kunne ha nok grønnsaker til seg selv og selge resten til samfunnet.

Gud er trofast

Tambua grupper har blitt en etterspørsel for hele samfunnet. De spør hele tiden

Grishon om ikke Tambua kan utvide arbeidet. Vi håper å nå dem i nær fremtid, men alt avhenger av økonomi.

Gud har vært trofast og ved hans nåde har vi klart å nå dette så langt. Må Gud velsigne dere alle som har stått med oss i dette arbeidet.

Over: Masaii-kvinner som er blitt hjulpet gjennom Rodah og Grace.

det. Vi er veldig takknemlige.

Ønsker dere en god jul og et velsignet nytt år.

*Varme tanker
Grace og Rodah*

Et globalt fenomen:

Muslimer møter Jesus

Vi fant klipp fra Åpne Dører og Premier Christianity, og koblet dem sammen.

Muslimer blir kristne i så stort antall i verden i dag at det ikke er mulig å ha full oversikt, skriver Premier Christianity i en

artikkel. Mange andre kilder, artikler og bøker forteller om det samme. Gud bruker ofte drømmer. Vi hører om vekkelser i Indonesia og om grupper av Jesus-muslimer i Bangladesh. Vi hører om enkeltpersoner som møter Jesus gjennom drømmer

og syner i Iran, Afghanistan, Pakistan, Saudi Arabia, Somalia – ja over alt i den muslimske verden.

Vi vet om grupper av (tidligere) islamske ledere som i hemmelighet kommer sammen for å studere Bibelen, for eksempel i Egypt.

På tross av den intense forfølgelsen av kristne i det nordlige Nigeria fortsetter kirken å vokse. Josef 'drømmeren' ble vist sin skjebne, og Paulus apostelen ble gitt instruksjoner for sin misjonære reise i Apostlenes gjerninger. Josef ble fortalt å gifte seg med Maria, og de vise mennene ble omdirigert fra Herodes. Bibelen er full av drømmer som blir brukt av Gud til å påvirke mennesker, men

Fortsett s.33

Til fjells med lovsangstener, bibel og bønn:

Styrke for både kropp og sjel

*Alle bilder:
Anne / Knut Tusvik*

Også dette året tok menigheten en tur til fjells, en utflukt som har vist seg å være godt for den enkelte. Flere år på rad har utflukten gått til Stølsdokken Fjellstue, denne gangen ble den gjennomført med noen forandringer. Turen gikk til Guriset

Fjellstue sammen med venner fra Saron Grorud. Det ble en forandring som viste seg å være kjærkommen og god.

Vennene på Saron og Evangeliesalen Berøa er fra før av godt kjent med hverandre, og det ble et fellesskap som skapte velsignelse og glede. Gjennom sosialt fellesskap,

sang, andakt og frie vitnesbyrd var turen preget av samhold og glede.

Det ble gjennomført spørrelek gjennom bilder; hva forestiller og betyr dette? Bibelske temaer ble også satt i fokus, så her ble det snakk om kunnskap fra Bibelen.

De naturskjønne omgivelsene ble brukt til å ta seg ut i marka, og der fikk man anledning til å observere fjellandskapet i både utsikt, høstfarger og luft. Fjellluften er god for alle, ikke minst for den som bor i tettbebygde strøk.

Her ble det også gjort leker med spørsmål om navn på fugler og blomstertyper. Fjellturen ble satt stor pris på, og det er allerede vedtatt i menigheten å gjennomføre lignende utflukt til neste år.

Oppgitt av mennesker, men ikke av Gud:

Et møte med Jesus forandrer alt

RUSMISBRUKERE SOM ER OPPGITT AV DET OFFENTLIGE, OG BLITT SPÅDD EN DYSTER FREMTID, OPPLEVER GUDS INNGREP OG BLIR SATT I FRIHET. EVANGELIETS FORLØSENDE KRAFT SETTER DE BUNDNE FRI.

Bestyrer på Varna Evangeliesenter, Knut Labråten, forkynnte om Jesu forvandlende kraft på et møte han kom sammen med elever på bibelskolen på Varna Evangeliesenter. Han mente at dersom han skulle hatt en overskrift for møtet, måtte det være «Jesus forvandler alt».

Det har han sett utallige eksempler på, når Guds forløsende kraft treffer en person, skjer det en forvandling.

Labråten belyste situasjonen som mange rusmisbrukere befinner seg i, og mente at Guds kraft er den mest effektive måten å bli satt i frihet fra rus på.

Frihet

Han slo fast at miraklenes tid ikke er forbi, men at det fortsatt skjer. Det inntreffer daglig rundt på hans arbeidsplass.

Rusmisbrukere som er oppgitt av det offentlige, og er blitt spådd en dyster fremtid, opplever Guds inngrep og blir satt i frihet. Evangeliets forløsende kraft setter de bundne i frihet.

– Noen sier at under og tegn ble avsluttet med Jesus disipler, det er bare tøys. Da har de ikke vært og sett inne på Evangeliesenteret. Hos oss skjer det ofte under, hvor mennesker blir satt i frihet

er, og overalt ble mennesker satt i frihet og forvandlet, påpekte Labråten.

Store tanker

– Jeg tror, og har selv fått oppleve at Jesus er den samme i dag, proklamerte han, idet han henvendte seg til publikum i salen.

– Du vet ikke hvilke retning livet ditt hadde gått hvis du ikke hadde blitt frelst. Gud har store tanker om deg, og fryder seg over deg. Han så oss fra før verdens grunnvoll ble lagt. Han løfter oss opp, og ønsker å øse sine velsignelser over oss, sa han.

Gud forvandler et menneske som er blitt oppgitt og forlatt. Han gir ikke opp.

fra rus, sa Labråten idet han viste noe av sin humoristiske side.

– Et møte med Jesus forvandler alt. Jesus gikk omkring i byer og landsby-

Et standpunkt

Knut Labråten fortalte litt fra sitt eget liv.

– Jeg har vært frelst hele livet, og var med foreldrene mine på bedehuset helt fra

Over: Knut Labråten forkynnte frihet i Kristus. Han mente at Gud ikke gir opp et menneske, men finner alltid en løsning.

jeg var en liten gutt. Men jeg kom til et punkt da jeg som 16 åring ikke kunne leve på mine foreldres frelse lenger. Jeg måtte selv ta en bestemmelse for å ta Jesus med som et sentrum i livet mitt, sa han, og slo fast at alle mennesker må selv ta sin bestemmelse.

Medfølelse

Han refererer til fortellingen der Jesus møter en spedalsk som roper: «Jesus, hjelp meg».

Jesus svarer: – Jeg vil, bli ren».

Labråten forklarer hvordan Jesu kjærlighet treffer et menneske, og Hans løsende kraft kan sette fri.

– Når Jesus møter mennesker som er i nød og fortvilelse møter han dem med en inderlig medfølelse. Han ønsker å hjelpe mennesker og sette dem fri fra synd og sykdom som de lider under, sa han.

Hjemtrakter

Han nevnte flere eksempler fra evangeliene om mennesker som møtte Jesus, og fikk oppleve frigjørelse

gjennom Guds kraft. Deretter gikk de rundt i sine hjemtrakter og forkynte hva Jesus hadde gjort for dem. Dette førte til at Jesus fikk mange tilhengere der.

– Et møte med Jesus forandrer ikke bare den ene personen, men alle rundt en, hele omgivelsen, sa Knut Labråten.

En løsning

Labråten var optimistisk i sin forkynnelse, og hadde

tro på nye tider der mennesker skal søke Gud.

– Jeg tror at vekkelsen som ligger foran oss er med mye tegn, under og mirakler. Vi hører stadig vitnesbyrd som

forteller om folk som har blitt forvandlet idet de har gitt seg over til Herren. Oslos befolkning trenger Jesus, og Gud gir oss ikke opp. Han har alltid en løsning, sa Knut Labråten.

Høyre: Elevene på bibelskolen på Varna var med og sang og vitnet om Jesus som hadde frelst dem og satt dem fri fra rus og alkoholisme.

En opplevelsesrik reise i Israel:

Utflukt med bibelske sannheter

I TIDEN 02. - 13. OKTOBER BLE DET ARRANGERT TUR TIL ISRAEL. DET FORTELLES OM EN FIN OG OPPLEVELSESRIK REISE, KOMBINERT MED UTFLUKTER OG BIBELTIMER.

Bilder:
Knut Tusvik

Tekst:
Elisabeth Brammer

Så var dagen kommet. En flott gruppe, 19 i alt, setter kursen mot Israel. Vi skal se det lovede landet i ny og gammel tid, bade og kose oss i Middelhavet, være med på å innvie et nytt hus som norske volontører har

satt opp på Eitanim (sykehuset vi er med og støtter), besøke Beit Betania (huset NPAl eier i Jerusalem), få båttur på Genesaretsjøen (søndagsskolesjøen), besøke en messiansk menighet, ha bibeltimer, med egne hender plante et tre i løfteslandet og mye, mye mer. Forventningene er mange. Under hele oppholdet skal vi bo på et fint hotell i Netanya. Godt å slippe å pakke kofferten mange ganger.

Besøk på sykehus

Den første dagen fikk vi omvisning på Rambam sykehuset. Det er fantastisk å høre hvor flinke de er innenfor det medisinske, men også hvordan de forbereder seg for eventuelle militære angrep. Bombesikre etasjer mange meter under havets over-

flate med fullt operative avdelinger hvor du er skjermet for atombomber og kjemiske våpen. Det rommer 2000 pasienter, barnehage for ansattes barn m.m.

Ja, hva er det ikke jødene tenker på og er forberedt

Under: Vi fikk bibelundervisning på Oljeberget.

på?

Mange tanker

Vi var også på Karmelfjellet og mintes profeten Elias som hadde den eneste sanne Gud som Herre i sitt liv.

Ved å be til sin Gud og gi Ham æren fikk han både ild og regn som han ba om. Vår Gud er allmektig.

Over: På veien til Jerusalem stoppet vi og plantet trær.

Til venstre: Snoren blir klippet til det nye huset på Eitanim.

Samtidig kommer det mange tanker når vi står der på fjellet og ser utover den store Harmagedon-sletten.

På vei hjem til hotellet kjørte vi innom en interneringsleir for ulovlige jødiske immigranter fra Europa i tidsrommet 1945 - 1948. En av disse båtene var Exodus.

Det var både gripende og vondt å se hvordan de ble behandlet etter å ha kommet ut fra konsentrasjonsleire. Mange ble sendt videre til Kypros.

Ikke vanskelig å forstå at jødene har et anstrengt forhold til de kristne.

Kjærlighet

Oss som kommer til landet fra alle jordens hjørner for å velsigne dem kaller de «believers» (troende).

«Kristen» vekker vonde minner hos jødene, men «believers» har de gode opplevelser med.

Å støtte dem og vise kjærlighet i disse vanskelige dagene er viktig.

Kjente steder

Neste dag gikk turen til Galilea der vi besøkte flere kjente steder hvor Jesus virket.

Så kjørte vi opp på Golan-høyden hvor vi kunne se inn i Syria, spennende.

En koselig båttur på Genesaretsjøen avsluttet dagsturen. Deilig middag

ventet oss på hotellet.

Lovsang

Den fjerde dagen var en fridag. Det var deilig å slappe av, nyte det fine været, kikke i butikker, og bade i Middelhavet; 27 grader celsius.

Neste dag besøkte vi en Messiansk menighet. Det var første «søndagsmøte» (lørdag) etter nyttårs- og løvhytte- festen.

Etter mye fin lovsang rullet de ut Den Hellige Toraen og leste første kapittel i første Mosebok. Det var barnevelsignelse og bønn for en ungdom som skulle i Marinen. Flott å oppleve.

Prekenen var fra Åpenbaringen 2,2-7. Vi må få tilbake den første kjærlighet og være våkne.

*«Den gyldne port
som Jesus skal ri gjennom, det
gjør meg ydmyk og begeistret
over hvilken tro vi har. Han
åpner stengte dører!*

Tiden heretter er kort.

Treplanting

Den sjette dagen gikk turen mot Jerusalem. På veien stoppet vi og plantet trær. Tenk å ha sitt eget tre i Det Hellige Land. Vi tror på framtiden. Resten av dagen var vi på forskjellige kjente steder i byen.

På veien tilbake til hotellet besøkte vi Beit Betania. Den syvende dagen satte vi igjen kursen mot Jerusalem. Vi var med på innvielsen av det nye pårørende- og bolig- tøyrene har reist på Eitanim.

Vi sto på Oljeberget hvor Jesus forlot disiplene, og

Over: Vi koser oss i Natanya.

En ettermiddag fikk vi besøk av Ariel Frøyland.

En kristen nordmann som har tjenestegjort i hæren i Israel og som nå utdanner seg til guide i Israel.

Det var fantastisk å høre hans vitnesbyrd samtidig som han fortalte om Israels situasjon politisk, militært og åndelig i dag.

Israel har spennende dager / måneder foran seg.

Fritid og turer

Det ble også mye fritid som vi kunne nyte etter eget ønske.

Alle ga uttrykk av å ha hatt en fin, opplevelsesrik tur som ikke var for slitsom.

Spesielt bibeltimene satte de stor pris på.

Hjemturen gikk fint og vi takker Gud for at alle kom trygt hjem.

Som reiseledere hadde vi Jon Erling Henriksen og Jon Brammer.

stund.

Ellers har vi hatt flere fine bibeltimer med Jon Erling og Jon der temaet var:

«Derfor har de rett til landet», både ut fra bibelsk, juridisk og politisk ståsted.

- ☐ Shalom til landet med lys og liv -
- ☐ Shalom til Haifa og Tel-Aviv.
- ☐ Shalom til gamle Jerusalem
- ☐ Shalom til Hebron og Betlehem.
- ☐ Shalom til Sion og Davids grav,
- ☐ Shalom til Jordan og Dødehav.
- ☐ Shalom til Karmel og

- Kinneret, (Genesaret)
- ☐ Shalom til Tabor og Nasaret.
- ☐ Shalom med ønske om fred og hell.
- ☐ Shalom fra Norge til Israel.
- ☐ Shalom, Israel - Shalom Shalom!
- ☐ Le Hitrahot, Israel! (På gjensyn, Israel!)

Kraften i å be hverandre om tilgivelse:

– Forsoning kan gi indre helbredelse

**«VI KAN KNUSE
FLASKEN SLIK AT
SALVELSEN FLYT-
ER, OG DUFTEN
FYLLER HUSET. DA
KAN VEKKELSEN
BEGYNNE», MENTE
LENNART
LARSSON.**

Det var den svenske sangeren og forkynneren, Lennart Larsson, som forkynte dette på et møte da han besøkte menigheten i høst. Han poengterte betydningen å ha rene hjerter, men også kraften som kan være i å be, og få tilgivelse. Når personer som har hatt uoppgjorte ting mot hverandre, snakker ut, og ber hverandre om tilgivelse, da kan det ha en innvirkning blant mennesker omkring. Han fortalte flere historier om hvordan enkelte har opplevd utfrielse og indre legedom etter en slik forsoning.

Vekkelse

– I en menighet hadde en person kommet frem på talerstolen og bedt de

Til høyre: Menighetens frivillige sangkrefter stilte opp.

eldre i menigheten om tilgivelse. Det resulterte i en forsoning, og det var som en alabast-krukke ble knust, en himmelsk duft brøt frem i forsamlingen.

– Det er under slike omstendigheter en vekkelse kan bryte frem, sa Lennart Larsson.

Han mente at tilgivelse mennesker imellom kan ha en legende effekt.

– Det kan være godt med en slik handling, det

forteller Bibelen om også. Dersom det har oppstått sår i ens indre kan det være smertefullt å bære på. Gjennom samtale og tilgivelse kan vedkommende oppleve helbredelse, forklarte Larsson.

Til bords

Lennart Larsson er kanskje mest kjent som sanger. Han er født og oppvokst i Dalarna i Sverige, og begynte tidlige å reise som forkynner og sanger. Han har blant annet vært i forstandertjeneste i Halden gjennom 18 år.

Larsson refererte i sin tale til da Jesus var i Betania, og satt til bords i Simon den spedalskes hus. *Matt 26:7 «Da kom en kvinne til ham med en alabastkrukkefull av kostbar salve. Den helte hun ut over hans hode mens han lå til bords».*

Kostbar olje

– Dette var en meget kostbar olje, den kostet

omtrent ett års inntekt. Den hadde en meget velluktende duft, og ikke mange kunne benytte seg av denne duften på grunn av prisen.

– Krukken hadde ingen skrukork, så man kunne ikke ta bare litt av den, for så å lukke den igjen. Den måtte knuses hvis man ville ha duften av innholdet frem. Det var derfor en stor formue som her ble brukt bare en gang på Jesu hode, sa han.

Lennart Larsson sammenlignet duften fra alabastkrukken med hva som kan skje i Guds for-

Til høyre: Trekkspillet er ett av instrumentene Lennart Larsson forholder seg til.

samling når mennesker møter Jesus, og når man åpner opp for Hans inngrep.

– Ved å gi Gud ære og gi Ham takksigelser, kan det skje som også Paulus sier,

at vi blir en Kristi vellukt. Det vil merkes hvor vi befinner oss, sa Lennart Larsson.

Under: Per Aril Skaanes ledet møtet.

Fortsett. fra s.9
Elisabeth og Jon Brammer:
Vårt indre er det viktigste

– Jeg ble kritisert for at jeg var for åpenhertig, dette å ta opp ting på direkten. Det har jeg forresten i meg enda.

Lengter du etter Jesu gjenkomst?

Av
Geir
Engbreten

Nå ser vi frem til Julen, spesielt Julaften, Romjulen og Nyttårsaften, hvis vi ser bort fra alt stresset som Julen medfører.

Når det er sagt, håper jeg ikke vi har sluttet å leve i forventning til vår største begivenhet: Jesu Gjenkomst.

Dessverre har veldig mange menigheter sluttet å vente.

For hvis vi slutter å leve i forventning til vår Herres gjenkomst, blir vi fort opptatt med tingene i denne nåværende verden, penger, umoral, og andre guder. Bønnemøter, å leve i daglig bønn til Herren, og vandre med ham, blir stadig mindre viktig. I verste fall trekker Den Hellige Ånd seg tilbake fra deg. Husk på de fem jomfruene som ikke hadde olje på lampene sine, i Matteus kap. 25.

Et skritt mot syndens og umoralens lenker er ofte bare et tastetrykk unna. Og her er mange troende fanget, også folk som er gift. Juletiden er også tiden med flest moralske

– Jeg kan provosere frem en diskusjon for å få løsning på saker og ting. Det var kanskje et problem for meg i ungdomsårene, dette at jeg var så frittalende, forklarer han.

utskeielser.

Husk på at Jesu kan sette deg fri ved å bli bedt for. Men da må du ville det selv.

Det som er verdt å merke seg er at alle de ti jomfruene sovnet i kap. 25, ikke bare de fem som manglet olje på lampene sine.

Hvorfor det?

Fordi mange forstandere og predikanter har sluttet å forkynne og stadig minne om denne store begivenheten, fordi de ikke lenger selv venter på Ham.

Spesielt i denne tiden hvor de lokkende tilbudene og fristelsene ute i verden bare har økt. Hvordan skal det da gå med de som tilhører menigheten?

Noen skylder på at Johannes Åpenbaring er vanskelig å forstå. Men da må jeg spørre om det er dette som er problemet, eller om de ganske enkelt ikke er interessert i å vente på Jesu Gjenkomst. Det er lett å forstå at Jesu Gjenkomst nærmer seg når en leser for eks. Matteus Kap. 24 og 24, 1. Tess. 4:13 til 5:10, 1. Kor. 6:18, Hebr. 9:28, 1. Joh. 2:28, og mange andre skriftsteder + henvisningene.

Bastante meninger

Under samtaler med Elisabeth og Jon Brammer pendler vi inn på hva livet kan by på, og hva troen på Jesus kan bety for et menneske.

Samtalen går inn på det som har med klesdrakt å gjøre, hvilket Elisabeth har sterke meninger om.

– Før var vi veldig opptatt av å se på det ytre, og kritiserte dem som kledte seg «litt annerledes». La oss huske på at Jesus ser til hjertet.

– Vi skal ikke være så engasjerte i hverandres påkledning, det er vårt indre liv som er det viktigste. Det var mange bastante meninger om dette før, men den tiden er vi heldigvis ferdig med. Klær og påkledning har ingenting med frelsen å gjøre, men samtidig synes jeg at det er fint når man har tatt på seg litt pene klær på gudstjeneste. Det viser litt respekt for Guds hus, mener hun.

Et farlig land

Jon Brammer arbeidet for en del år siden i Evangeliesenteret. Han har jobbet med mennesker som sliter, og lever på livets skyggeside. Han gir dem full støtte.

– Jeg synes det blir

vanskelig når noen sier at man kan ikke være en kristen hvis man gjør sånn eller sånn. Dette er mennesker som har kommet skjevt ut i livet, tenker han. – En narkoman kan være like frelst som oss andre, de har bare kommet galt ut av en eller annen grunn. Vi lever i et farlig land hvor vi har lett for å dømme andre mennesker, sier Jon. Dette er Elisabeth helt enig i.

Tradisjonell jul

– Vi nærmer oss jul, hvordan feirer dere julen?

Vi har brått skiftet tema, og det skaper en lattermild atmosfære.

– Da har vi fullt hus og stormende jubel hjemme hos oss, bemerker Jon og ser bort på Elisabeth.

– Da er vi er samlet hele familien hjemme hos oss, sier hun.

– Jon leser juleevangeliet, og så er det mat og pakker. Hva middagen angår så har vi en helt tradisjonell julemiddag med ribbe, medisterkaker og pølse. Når Elisabeth Brammer snakker om julen kommer det frem en mykhet i stemmen hennes som forteller at her ligger det en lengsel frem til noen glade juledager.

Fortsett. fra s. 11
Astrid Knudsen: Jesus-
min hjelper og venn

engel. Sammen med engelen gikk han ut og forbi alle vaktene, De kom til jernporten som førte ut til byen. Den «åpnet seg av seg selv».

– Da jeg kom inn på kjøkkenet igjen var vasken ok, uten at det var vann i den, og jeg slapp både Plumbo og rørlegger. Ja,

Gud er god, bemerker hun. Det var aldri noen problemer mer med den vasken.

Fellesskap

– Når hadde du din første opplevelse med Jesus?

– Da jeg som barn hadde vært på møte en gang, følte jeg at han som talte Guds Ord henvendte seg spesielt til meg. Jeg kom hjem, begynte å gråte, og fortalte mor om møtet. Hun sa:

Julehilsen fra sone 6

Også i år ønsker vi å sende en hilsen til menigheten vår.

Vi har hatt mange fine sonetreff, men samtaler, bønn, sang å litt å spise på.

Vi har fordypet oss i Galaterbrevet, og er nå inne i Efeserbrevet.

Viktigere enn noen gang er det å stå fast på Guds Ord, og vi er takknemlige over den rike forkynnelsen vi har i menigheten.

Vi ber for alle dere som på grunn av alder, sykdom eller andre grunner ikke kan komme på

møtene. Må Gud gi dere styrke i hverdagen.

Vi vil fra sone 6 ønske menigheten en velsignet, god julehøytid, og et fredfullt godt nytt år 2019 med fremgang og vekst for Guds rike. «Stjernen ledet vise menn til vår Herre Kristus hen. Vi har og en ledestjerne, Og når vi den følger gjerne kommer vi til Jesus Krist».

Varm hilsen fra
Elisabeth og Jon
Brammer

Fortsett. fra s. 33
Muslimer møter Jesus
skjer det fremdeles i dag?

Opplært i islam

– Jeg så Jesus for første gang i en drøm, sier kvinnen som ble kjent med Jesus gjennom drømmer. Hun heter Tro, og kommer fra Libanon, selv om hun nå bor i London.

– Jeg kjente bare Jesus fra det jeg hadde blitt lært i islam, at han er en profet. Jeg forsøkte ikke å finne ut mer om ham, men spurte regelmessig Gud om jeg kunne se profeten Jesus før jeg døde.

– I min første drøm var Jesus veldig stor og dekket hele himmelen. Jeg kunne ikke se direkte på ham fordi det var så mye lys som kom fra ham. Jeg likte å være i hans nærvær, men forstod ikke fullt ut hvem han var.

Sannheten

Da jeg våknet, fortsatte lykkens følelser, selv om ingenting hadde endret seg. Jeg visste om noen

mennesker som var kristne; Jeg møtte dem og de begynte å fortelle meg hvem Jesus er og at han elsket meg og døde på korset for meg.

Jeg fortalte dem om drømmen min, og de var veldig begeistret av det og utbrøt: «Du så ham før noen fortalte deg om ham!»

Jeg svarte at jeg fortsatt ikke forstod hva de fortalte meg. Men jeg spurte Gud: "Hvis du er kristendommens Gud, vis meg deg selv. Hvis du er islamsk Gud, vis meg - jeg vil vite sannheten. Jeg sluttet å be bønner i islam.

Møte med Jesus

Senere viste Jesus seg i rommet mitt i en visjon. Jeg var våken og hadde bedt igjen at Gud ville fortelle meg hvem han er. Jesus talte til meg og sa: "Jeg er i himmelen, på jorden og overalt. Jeg er veien, sannheten og livet»

Tro reiser i dag rundt om i verden og forteller folk om Jesus, og har sett mange mirakler og helbredelser som et resultat.

«Kanskje det er Jesus som kaller på deg», og hun ba for meg. Jeg husker at jeg ble roligere inni meg. Da bestemte jeg meg for at jeg ville følge Jesus.

Trøst og hjelp

Astrid tar en liten tenkepause. Hun har mye på hjertet, og mange opplevelser og følelser skal sorteres.

– Jeg synes det er litt rart at ikke flere søker Gud. Folk vet jo ikke hva de går glipp av, de fleste er helt uvitende om hva frelsen innebærer.

hjerter hvert ord».

– Jesus har alltid noe å gi oss mennesker. Han trøster og hjelper oss når vi trenger hjelp. Det er så trygt å få leve i samfunn med Ham hver dag, fastslår Astrid Knudsen.

Kjære dere alle.

Vi vil få ønske dere alle en riktig god jul og et velsignet godt nytt år.

Vi takker for året som har godt, og ber om en rik og god tid for i menigheten i året som kommer.

Med varme hilsen
Forstandere, eldstebrødre med fruer.

Jubilanter overstått

VI GRATULERER:

50 år

☐ Jørn Larsen

22.11

☐ Lena Cecilie
Kristiansen

03.12

☐ Regina Lipski

15.12

60 år

☐ Peter Ravindran

07.12

70 år

☐ Gunnveig Færøy
Knudsen

03.11

☐ Felicidad Bunag
Ottesen

23.11

☐ Liv Tone Wollum

25.11

☐ Jan Børresen

18.12

☐ Svein Kristian
Asgrimsplass

25.12

75 år

☐ Synnøve Sterner
Halvorsen

11.11

☐ Krister Karlson

05.12

80 år

☐ Bjørg Snefrid Fjell

31.10

Jubilanter fremover

50 år

☐ Ann-Rita Fagertun

08.01

☐ Hanne Lindblad

21.01

☐ Sissel Andersen Rui

03.02

60 år

☐ Jan Erik Johansen

26.02

☐ Daniel Bergmann

27.03

☐ Roberto Manchini

07.03

70 år

☐ Dag Henning Bådstø

25.02

☐ Solveig Kordahl

21.02

☐ Sigmund Hjelmeland

21.03

75 år

☐ Patricia Aronsen

25.01

☐ Eris Lie

04.03

80 år

☐ Randi Milfrid
Kristiansen

14.01

☐ Rolf Thomas
Schaanning

13.03

☐ Liv Nord

01.03

85 år

☐ Ingrid Melhus

25.01

☐ Olav Einar Ullaland

14.03

90 år

☐ Svein Antonsen

07.01

☐ Elsa Gerd Stræte

28.02

Takk

☐ Kjære dere i

Evangeliesalen Berøa

Sist 17-mai var det fest i menigheten, og det var en gledelig tilstelning med fint program og deilig mat.

Vi vil få takke for festen, er imponert over alt arbeidet som legges ned. Herren Jesus ser strevet og vil lønne tilbake.

Denne takken er alt for sent ute. Tilgi oss, men den må bringes likevel.

Gode hilsen

Ruth Bodil og Arvid

☐ Kjære menighet

Tusen takk til menigheten for blomster og all oppmerksomhet i anledning min 70-års dag. Gud velsignere dere tilbake.

Vennlig hilsen

Gunnveig Færøy

Knudsen

☐ Menigheten

Evangeliesalen Berøa

Hjertelig takk for gratulasjonen fra forstander Finn Røine, og nydelig blomsterbukett v/ Bjørg Snefrid og Unni fra menigheten.

Må Gud rikelig velsigne dere.

Vennlig hilsen

Målfrid E. Huseby Karlsen

☐ Hjertelig takk for de fine blomstene jeg fikk

ved Bjørg Snefrid under min sykdom.

Hilsen

Helga Karlsen

☐ Jeg takker dere så hjertelig for den vakre orkideen jeg fikk på min 80-års dag, og de gode ordene. Jeg er veldig glad i dere. Masse klemmer til dere alle.

Hilsen

Bjørg Snefrid Fjell

Minneord

☐ Magne

Svein

Fagerheim.

Magne ble født den 15.februar 1942 i Eidsberg, Mysen. Han vokste opp i en stor familie med åtte søsken og ei halvsøster. Far var skogsarbeider og mor hjemmевærende. Magne flyttet tidlig til Oslo, og fikk etter en tid jobb i Landsbanken. Han ble gift med Vesla Marit, og de fikk en sønn. Dessverre døde han bare 18 år gammel. Marit døde i 1987, og Magne ble enke-mann som 48-åring. Livet for Magne har vært strevsom da hans hustru var plaget med mye sykdom.

Magne Fagerheim kom til vår menighet i 2012. Han ble sterkt engasjert i Osterhaus gate, og hjalp til med å bespise 300-500 personer to dager i uka. Et kristent arbeide som er målrettet i mot rus, og folk som lever på gata. Etter som tiden gikk tok han på seg nye oppgaver.

I sommer tok Magne på seg oppgaven med å låse opp lokalet. Mange vil huske han som dør vert og alle ble møtt med et bredt smil og en klem og et hjertelig velkommen. I sommer ledet han bøn-

nemøtene, kokte kaffe, te og smurte rundstykker til de fremmøte. Han deltok i flere gjøremål, og opplevde menigheten som et godt sted å være. Magnes siste vitnesbyrd var torsdag 1. november. Han sier: Vi må aldri glemme at Jesus er veien og sannheten og livet. Dette må vi bringe ut til andre mennesker. Han var en som elsket Israel og dette landet ble alltid husket i hans bønner.

Onsdag den 7. november var Magne Fagerheim på vei til bønnemøte i E.B. Da han ikke møtte opp til vanlig tid ble stor bekymring. Senere på dagen kom sjokkmeldingen. Magne fikk illebefinnende på trikken, på vei til bønnemøte og døde der. Det behaget Herren å ta han hjem, 76 år gammel.

Magne Fagerheim ble bisatt fra Evangeliesalen Berøa 16. november 2018. Mange fulgte i begravelsen, og det ble avsluttet med en fin minne stund i menighetens lokale. Forstander Røine forrettet.

*Vi lyser fred over hans gode minne.
Finn Røine*

☐ **Einar Walther Ingbre** fikk reise hjem til Jesus 26.03.2018

Einar ble født 13.07.1931 og vokste opp på Grefsen og senere på Grünerløkka i Oslo. Han var yngstemann av en søskenflokk på tre. En bror, Arvid som også ble medlem i Evangeliesalen og en søster, Lilian som emigrerte i ung alder til Canada. Foreldrene, Signe og Emil

Ingebrigtsen ble frelst mens barna var små og ble medlem i Evangeliesalen. Einar tok i mot Jesus som ung og ble også medlem i Evangeliesalen, og var aktiv med i barne og ungdoms arbeide. I en periode fikk han også være med på å reise rundt å besøke syke og gamle i menigheten, noe han var takknemlig for.

Einar var mye plaget med sykdom, og verst var ryggplagene han hadde. Tross sykdom og smerter var han hjelpsom og hadde alltid godt humør. Han giftet seg med Karin Irene, og sammen fikk de et barn, Lars Eilif. (1956) Før han ble ufør jobbet han som hanskemaker, og som setter, stereotypør i trykkeribransjen. De bosatte seg på Bøler og senere flyttet de til Ulven og bodde der helt til Karin døde i januar 2012.

Da tok Lars og hans kone, Beathe seg av ham og flyttet han hjem til seg i Hokksund. Der bodde han de siste årene fram til han måtte få sykehjems plass og mye stell. Selv om han var seneliggende de siste årene så var det å få snakke om Jesus det sentrale for han, og ikke en pleier eller lege kunne unngå å høre vitnesbyrdet om Jesus fra Einar. «Har du tatt i mot Jesus? Hvis ikke så må du det!» var noe av det siste han sa til en pleier på Kongsberg sykehus før han døde 26 mars 2018.

Vi lyser fred over Einars minne og sier – på gjensyn!

En stor takk

☐ I sommer fikk vi beskjeden: «Maria er erklært frisk!» Hun har hatt leukemi og gått på cellegift i 2 1/2 år. På grunn av syk lever var prognosen dårlig, og vi var redde for å miste henne.

Da en av sykepleierne som stelte henne den første sykdomstiden fikk høre at hun var erklært frisk, ble hun helt stille. «Hadde du ikke trodd det?», ble hun spurt. «Det hadde ingen av oss (sykepleiere og leger) trodd, svarte hun. «Vi har aldri sett en så gul unge».

Til og med tårene var gule.

Det var usikkert om hun i det hele tatt kunne få cellegift. Gledestårene og takknemligheten vellet fram hos bestemor og bestefar.

En varm, stor takk til dere alle som har vært med oss i bønn, omsorg og oppmuntring.

*«Det er Gud som all ære skal ha.
Bare Han skal ha æren for sitt verk.
Ingen mennesker på jord kan ta æren til seg selv.
Det er Gud som all ære skal ha».*

*Takknemlighets-hilsen fra
Elisabeth og Jon
Brammer*

Glade jul

Glade jul, hellige jul!
Engler daler ned i skjul.
Hit de flyver med paradis grønt,
hvor de ser hva for Gud er skjønt.
Lønnlig i blant oss de går.
Lønnlig i blant oss de går.

Julefryd, evig fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er engler som hyrdene så,
dengang Herren i krybben lå.
Evig er englenes sang.
Evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet i blant oss bor.
Engler synger om barnet så smukt,
han har himmeriks dør oppslukt.
Salig er englenes sang.
Salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred,
toner julenatt herved.
Engler bringer til store og små
bud om ham som i krybben lå.
Fryd deg hver sjel han har frelst!
Fryd deg hver sjel han har frelst!

Tekst:

*Bernhardt Severin Ingemann
(1789-1862)*

BBLAD Returadresse: Evangeliesalen Berøa Menighetsblad,
Postboks 179 Sentrum 0102 Oslo
Ettersendes ikke ved varig adresseendring, men sendes tilbake til avsenderen med opplysning om den nye adressen.

SANGER V MINNES OG SETTER PRIS PÅ